

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

9. Quando contigerint, quæ de idolo Michæ narrantur. Iud.17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

*De aetate
Samsonis.*

Quid de Samsonis aetate opinari possimus? Censet Abulensis eum natum anno circiter secundo ab obitu Abdonis, aetatis vero 7. aut 18. uxorem duxisse, mortuum anno 19. necdum expleto. Putat enim hic auctor Samuelem vii. annis spatio iudicasse: ei tamen omnes annos tribui, qui a morte Abdonis ad Samsonis interitum decurrerunt, sicuti Aodo, totus ille 80. annorum tractus adscribitur, qui a fine Othonielis ad Aodi excessum protenditur. Serarius illa q. 34. existimat Samsonis administrationem coepisse, cum plagas Philistinibus pugnando intulisset. Idem sentiunt Tornielus & Salius. Sic mortuus esset Samson cum ad annos aetatis 35. aut 36. peruenisset, ut Serario, vel 39. ut Salius & Bonfrerio placet. Haec res incerta mihi esse videtur, quippe quae meris coniecturis, ne dicam suspicionibus, non tam nitatur, quam agitur. Ad hanc paginam interpretationem parum refert, utrum hoc an illud opineris. Quam autem ratione anni Heli a tempore Samuelis distinguendi sint, infra suo loco dicam.

IVDICVM XVII. v. 1.

Fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas.

QVÆSTIO IX.

*Quando contigerint, quae de idolo Michas
narrantur.*

Notat post alios Bonfrerius varia auctores hac de re opinari, dum id alij accidisse volunt Iosue adhuc viuentis, quidam eo mortuo, sed Calebo & Senioribus necdum vita functis. nonnulli tempore primae seruitutis sub Chusane Mesopotamiae rege; hi ad Othonielis primi Iudicis, illi ad Eglonis tyrannidem, quae primum iudicem secuta est, reuocant, non pauci denique post Samsonis interitum differunt. At verò certum est, quod in diebus illis non erat Rex in Israel, sed vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat, ut dicitur hic v. 6. Erat tunc Anarchia, qua durante neque rex, neque iudex erat, qui populi scelera coerceret, aut si erat, qui officium iudicis obiret, is populum in officio non continebat, ut notat Sanctius in initio Commentariorum in libros Regum, ex Ruperto lib. 4. cap. 10. & dicam latius cap. sequenti.

*Varia hanc
de re opi-
niones.*

Certum to

Certum est secundò, id non accidisse tempore Iosue, tum quia sub eo non faciebat vnusquisque, quod sibi videbatur, eo quod Iosue corrigeret ad vnguem peccata, & potissimè idololatriam, ut habet Tostatus quaest. 1. constatque ex facto Achan Iosue 7. & altari, quod duae tribus & dimidia ad Iordanem erexerant. Iosue 22. vers. 10. & seqq. Tum quia seruiuit Israel Domino cunctis diebus Iosue.

Certum an

*P.
Philippi
Chronologia
Testamenti*

*A. IV
17*

Iosue. Ios. 24. v. 31. Iud. 2. v. 7. Tum denique, quia omnes aliò quam illa tempora referunt.

Nulla tunc erat servitus.

3. Non est villa ratio, quæ suadeat hæc gesta fuisse alicuius servitutis: quia qui opprimitur, non commodè dicitur facere quod sibi bonum est, siue pro arbitrato viuere, sed habet parere necesse. Deinde Leui Michæ Sacerdos tunc voluntariam suscepisse peregrinationem, non te coactus, sed spe commodioris conditionis fretus. *Peregrinari voluit, ut commodum sibi reperisset. v. 8.* Addit Bonfrerius hic, *seruitutum illarum premebantur Israëlita, & bonis omnibus spoliabantur, vt non liberet cogitare ad iculis sacroque apparatu nouo comparando.*

Sed libertas viuendi.

4. Ex hoc autem, quod in illis diebus non erat rex in Israel, sed quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat; non licet certo concludere historiam post mortem Iosue, antequam surgerent iudices contigibile est, quod monet Tostatus. qu. 1. subinde post iudices fuisse quibus populo libertas viuendi permitteretur. Quam rationem appropinquariarius, dum post Samsonem putat idolum Michæ conflatum fuisse, rarius plures iudices fuisse per modum directionis potius & consilij minij seu imperij. Imò Bonfrerius vult hic nomen regis accipi proprie aliud significetur, nisi quod antequam reges Hebræis præessent hæc nonnullorum Hebræorum quos sequitur Serarius, q. 14. asserentium mortem Samsonis facta: quia nisi aliud constet, censenda est scriptura ordinem tenere, hanc autem de Michæ narrationem casui Samsonis Confirmant ex illa particula. *fuit in in illo tempore*, quæ licet in Hebræo Chaldæo non habeatur; ea tamen à Latino eum in finem addita videtur significet hæc contigisse eo tempore, quo Samson se & Philisthæos in ruina oppresserat. Verum histerologiam hîc admittendam esse suadet

1. Opinio.

5. Hisce præmissis duæ potissimum opinioniones examinandæ sunt: nonnullorum Hebræorum quos sequitur Serarius, q. 14. asserentium mortem Samsonis facta: quia nisi aliud constet, censenda est scriptura ordinem tenere, hanc autem de Michæ narrationem casui Samsonis Confirmant ex illa particula. *fuit in in illo tempore*, quæ licet in Hebræo Chaldæo non habeatur; ea tamen à Latino eum in finem addita videtur

Ratio.

nificet hæc contigisse eo tempore, quo Samson se & Philisthæos in ruina oppresserat. Verum histerologiam hîc admittendam esse suadet cra harum rerum pagina, quæ huius idoli sacerdotem nobis repræsentatam filiū Gersam, Aaronis nepotē, v. 30. Ab excessu autē Moylis, quæ iam adultus erat, vsque ad Samsonis interitum plusquam 300. annis Deinde flagrante tragædia Beniaminitica adhuc Phinees summo fungebatur Iud. 20. v. 28. quæ nequaquam ad Samsonis obitū differat. Iusta autem causa dilata vsque ad finem Samsonis, de Michæ narratione quod huius libri auctor prius res à iudicibus in communi gestas sine particularium interpositione, expedire voluerit, quam ad hæc particularia Michæ, de excidio Laïs, de facinore & clade Beniaminitarum delectata etiam causa fuit, cui historia Ruth, quæ tempore vnus iudicis contigibile libello separato edita fuerit, vt bene Salianus an. m. 2622. num. 5. Ad

2. folliur.

Ad ratio-
nem.

tionem responderet Abulensis q. r. illud, *illo tempore*, hoc loco non referri ad im-
mediata, sed ad omnia quæ illo libro continentur, q. d. dum fiebant ista, quæ in
hoc libro narrata sunt, insuper accidit, quod dicitur hic de Idolo Michæ. Idem
sentit Lyranus, Carthusianus, Bonfrerius. Addit Salianus exemplum Gen. 21.
v. 2. *In tempore dixit Abimelech*, & morem Ecclesiæ ea verba perpetuo vsurpan-
tis *illo tempore, in diebus illis*, quæ non referuntur ad tempora proximè antee-
cedentia, sed longe remota.

6. Altera opinio communis est, quæ hanc idololatriam inter obitum Iosue
& Othonielis inferendam ducit. Est Iosephi lib. 5. Antiq. Hebræorum in Seder
Olam, Lyranus, Tostatus, Comestoris, Hugonis Card. Carthusiani, Masij, Gene-
brardi, Marianæ, Bonfrerij in hunc locum. Tornielli an. m. 2594. Petauij an.
211. Salami 2622. numer. 2. ubi etiam citat Beroaldum, Brugthonum, Codo-
mannum. Nonnulla tamen est inter hos auctores differentia: quidam enim
statim ab obitu Iosue hæc patrata existimant: quorum opinionem refellam
Iud. 8. vers. 31. Tostatus viuente adhuc Calebo: ijs verò libentius assentior,
qui hæc ad eos annos referunt, qui post mortem Seniorum ante seruitutem
eorum sub rege Mesopotamiæ effluerunt, vt tradit Iosephus, Comestor
Carthusianus, Tornielus, Salianus, Bonfrerius. Spectat igitur hæc idololatria
partem partem eorum 40. annorum, qui Othonieli adscribuntur, quando
regnum fuit Anarchia, cuius duratio annis Othonielis continetur. Hæc apodi-
ca quidem nõ sunt, cum tamen probabilis nihil occurrat, ob antiquorum
auctoritatem merito retinenda sunt.

2 Opinio
communis.

7. Hinc sequitur minus accuratam videri eorum supputationem, qui Iosue
vixit annos 14. Senioribus 10. ac anno Periodi Iulianæ 3223. Iosue principatum
referunt: hanc verò de Michæ & Danitis historiam ad annum illius periodi
referunt: sic enim viuentibus adhuc Senioribus Danitæ Idololatriam pu-
blice professi essent, quod mihi duriusculum videtur.

Corollaris

IUDICVM XVII. v. 6.

In diebus illis non erat rex in Israel, sed vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc fa-
ciat. Hic integer versiculus repetitur ad calcem huius libri: prius autem hemi-
stichium etiam inculcatur initio cap. 18. in diebus illis, non erat rex in Israel, & tribus
Dan quærebant possessionem. Rursus idem caput his verbis concluditur. In diebus illis
non erat rex in Israel. Duo hic occurrunt sequentibus quæstiunculis explicanda.

QVÆSTIO X.

Quid hic significetur in diebus illis.

Hosce dies non nemo ad tempora iudicum, vt à regibus distinguantur
reijcit. Nam licet iudices principatu fungerentur, inquit, h tamen potius hortatu
Quæst. Chron. P. 2. h & consti-

1. Interpre-
ratio.

p.
Philippi

Chronologia
Testamenti

IV
17